ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХ, БРОЙ 16 | СОФИЯ, 1-15 СЕПТЕМВРИ 2009 г. | ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com | www.bg-patriarshia.bg

ЕГИПЕТ – ЛЮЛКА НА МОНАШЕСТВОТО стр. 4-5

МОЛИТВЕНОТО ПРАВИЛО И НЕГОВОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ стр. 6

СТАРЕЦЪТ ЙОСИФ ИСИХАСТ 50 години от успението му стр. 7

ПРЕПОДОБНИТЕ ГЛИНСКИ СТАРЦИ

„Събор на преподобните Глински старци“

На 16 август 2008 г. към лика на светите Руската православна църква причислява 13 подвижници, просияли в Глинската пустиня. Това са **преподобните**: игумен **Филарет** (Данилевски, 1817-1841), архим. **Инокентий** (Степанов, игумен 1862-1888), схиархим. **Йоаникий** (Гомолко, игумен 1888-1912), схиархим. **Серафим** (Амелин, игумен 1943-1953), схиархим. **Илиодор** (Голованицки, игумен 1795-1879), йеросхим. **Василий** (Кишкин, +1831), йеросхим. **Макарий** (Шаров, 1801-1864), схимонах **Евтимий** (Любимченко, 1795-1866), схимонах **Лука** (Швец, +1898), монах **Теодот** (Левченко, +1859), схимонах **Архип** (Шестаков, +1896), монах **Доситей** (Колченков, +1874), монах **Мартирий** (Кириченко, +1865).

Създадено е тяхно иконописно изображение, тропар и кондак в тяхна прослава. Паметта на Събора на преподобните Глински отци е определено да се чества на 9/22 септември.

На 25 март 2009 г. са канонизирани още трима глински старци: схиархим. **Андроник** (Лукаш, +1974), схимитрополит **Серафим** (Макуха, +1985), схиархим. **Серафим** (Романцов, +1976).

Знаменитата Глинска пустиня, посветена на Рождество Богородично, е основана в началото на XVI век на мястото, където се явила чудотворната икона „Рождество Богородично“, на 160 км от гр. Курск.

В продължение на близо пет столетия обителта се явява духовно-просветен център с огромно значение за Русия. Глинската обител се прославя със своята издателска, мисионерска, просветна и образователна дейност, както и с борбата си срещу сектантството и ересите.

На стр. 3

Празнично богослужение в ПКСХП „Св. Александър Невски“

На **29 август** Стобийският епископ Наум, главен секретар на Св. Синод, в съслужение с високопреподобния архимандрит Йоан и ставрофорния иконом Станой Андонов отслужи бдение в навечерието на празника Пренасяне честните мощи на св. Александър Невски – събитие, което се е състояло през 1724 г., когато император Петър I постановява светите мощи на великия руски княз да бъдат пренесени от гр. Владимир в Санкт-Петербург.

Бдението премина в задушевна и молитвена атмосфера, бе извършено и петохлебие. В самия край на умилителната служба Негово Преосвещество помаза всички вярващи за благословение и им раздаде от петохлебието – късчета освещаваща и окриляваща сладост.

На 30 август тържествено, със звън на камбани духовенство и миряни посрещнаха Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, която на този ден чества един от храмовите си празници – Пренасяне мощите на св. благоверен княз Александър Невски от гр. Владимир в Санкт-Петербург.

Светейшият патриарх Максим взе молитвено участие в св. Литургия, оглавена от Негово Високопреосвещество Русенски митрополит Неофит, който понастоящем е председателстващ заседанията на Светия Синод на БПЦ при отсъствие на Патриарха. В празничното богослужение взеха участие и преосвещените епископи: Стобийски Наум, Знеполски Йоан, Маркианополски Константин; високопреподобните: архимандрит Йоан (Стойков), архимандрит Григорий, архимандрит Дионисий, архимандрит Теофан и свещеноиконом Нелуц Опря. В съслужението взеха участие и предстоятели на столични храмове и свещенослужители от страната, дошли в този величествен храм, та с една уста и едно сърце да отправят своята молитва към Вседателя Бога и към чествания на този ден св. благоверен княз Александър Невски.

В своята вдъхновена проповед митрополит Неофит се спря върху неделното евангелско четиво за богатия юноша (Мат. 19:16-26), като насочи вниманието на присъстващите към това, че Господ Исус Христос, Който добре познава душата на всеки, знае какво в сърцето му го привързва към този свят и му пречи да постигне душевен мир и спасение, и по Своята блага гриža прави всичко така, че да подпомогне устрема му към вечността чрез освобождаването от душевни недъзи и тежнения. Архиерея се спря и върху житието на чествания св. Александър Невски и безусловната му готовност да следва Христа и Неговата свята воля.

Българският патриарх Максим благославя за празника

Русенският митрополит Неофит произнася проповед

Св. княз Александър предал Богу дух на 14 ноември 1263 г. на 44-годишна възраст и бил погребан в съборната църква на манастира „Рождество Богородично“ близо до гр. Владимир. След като при гроба му станали многобройни чудеса и изцеления, при царуването на император Петър Велики мощите на св. Александър били пренесени в новооснования Петербург – в специално изградената в негова памет Александро-Невска лавра, където мощите почиват и до днес.

Нашата патриаршеска катедрала е честита да има за свой благослов частица от мощите на светия благоверен княз, който е неин патрон.

Много жители на стародавната ни столица, които тачат небесния закрилник на Царя-Освободителя, се поклониха на мощите на св. Александър Невски и празнично украсената му икона и след като взеха участие в тържествената богослужба, се причастиха със Светите Христови Тайни.

След първоевтелския благослов на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим всички запяха „Многая лета“. *ЦВ*

ХРОНИКА

Несебър получи нов благодатен духовен покров

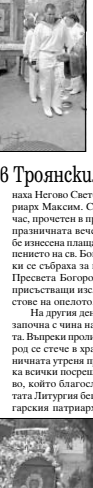

В гр. Несебър са запазени основите или стадите на повече от 40 християнски църкви. Действаща е само църквата „Успение на Пресвета Богородица“, построена през 1894 г., в която и до днес се съхраняват и обогатяват древните православни християнски традиции. Всяка година на срещу храмовия празник **15 август** (празник на гр. Несебър) по улиците на града се извършва литийно шествие, оглавявано от Негово Високопреосвещество Сливенски митрополит Йоаникий. Тази година за празника православните християни на Несебър получиха безценен духовен дар. От Румънската православна църква бяха дарени на храма в Несебър и на Сливенска епархия частици от светите мощи на св. Харалампий, св. Теодосий Велики, св. Йоан Златоуст и св. Христина. Заслугата е на председателя на храма икономъ Петър Кисев. Така гр. Несебър получи нов благодатен духовен покров.

Сливенска митрополия

Успение Богородично – празник на град Варна

На **15 август** варненци отпразнуваха голямия православен християнски празник Успение Богородично с традиционните за случая тържества. По решение на Варненска община съвет от 1993 г. този ден е определен и за празник на града. Освен това за трета поредна година с решение на Министерския съвет той беше обявен за официален празник – почвен ден за всички жители на община Варна.

По традиция празника уважиха с присъствието си и много официални лица. На богослужението във варненската катедрала присъства министър-председателят Бойко Борисов, кметът на града Кирил Йорданов, новият областен управител на Варна Данчо Симеонов, началникът на Щаба по подготовка на Военноморските сили контраадмирал Пламен Манушев, министърът на отбраната Николай Младенов, както и представители на местната власт и чуждестранни делегации от побратимените на Варна градове – Хамбург (Германия), Халеб (Сирия), Одеса и Харков (Украйна).

Непосредствено след светата Литургия пред катедралния храм-паметник „Св. Успение Богородично“ под звуците на Националния химн бяха тържествено издигнати българският трибагреник, флагът на град Варна и знамето на Европейския съюз.

Празникът продължи с литийно шествие около площад „Св. Кирил и Методий“ с иконата на Пресвета Богородица. Тържествата приключиха в полунощ, когато нощното небе над града се озари от празнични фойерверки с впечатляваща сила и красота.

Варненска и Великопреславска митрополия

Успение Богородично в Троянския манастир

Един от най-значимите и посещавани български манастири е Троянският старопригиален манастир „Успение на Пресвета Богородица“. В него от няколко столетия се пази една от най-почитаните чудотворни икони – „Пресвета Богородица – Троеручица“. Именно чудото с оставането на тази икона на това място е станало причина за основаването и разрастването на обителта.

В навечерието на празника духовници и поклонници от цяла България заедно с братята на обителта се бяха събрали да почетат пресвященото нейно Успение. За радост на всички присъстващи, за да участва в празничните богослужения специално беше дошъл Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Максим, придружаван от главния секретар на Св. Синод – Стобийски епископ Наум, викарии си – Знеполски епископ Йоан, и священици от София.

Негово Светейшество патриарх Максим е роден в близкото до Троянския манастир село Орешак.

По традиция гост на манастира беше и Русенският митрополит Неофит, който е постриган в този манастир. На другия ден към празника се присъдиши и Тивериополският епископ Тихон – управляващ българската Западно- и Средноевропейска епархия. Гости на манастира бяха и многобройни свещници от цяла България, а на клироса пяха г-н Андрей Касабов – секретар на Софийска митрополия, г-н Ангел Младенов – секретар на Русенска митрополия, служителите на Русенска митрополия Станимир Велчев и Милен Бакалов.

С топло гостоприемство гостите бяха посрещнати от игумена Негово Преосвещество Деволски епископ Теодосий и братята на обителта.

В началото на празничното вечерно богослужение всички се събраха в притвора на храма, където с многолетствие посрещнаха Негово Светейшество Българския патриарх Максим. След отслужването на 9-ия час, прочетен в притвора на храма, започна празничната вечерня. В края на вечерната бе изнесена плащаницата, изобразяваща Успението на св. Богородица. Около нея всички се събраха за последователното Опело на Пресвета Богородица. С умиление всички присъстващи изслушаха трогателните текстове на опелото.

На другия ден рано сутринта празникът започна с чина на полунощницата и литията. Въпреки проливния дъжд многобройни народ се стече в храма. Към средата на празничната утреня при тържествена обстановка всички посрещнаха Негово Светейшество, който благослови присъстващите. Светата Литургия беше оглавена лично от Българския патриарх Максим в съслужение с Русенския митрополит Неофит, преосвещените епископи Наум, Йоан, Тихон, манастирското братство и гостуващи свещници. Към присъстващите с проповед се обърна Негово Светейшество патриарх Максим.

След края на Литургията по традиция бе извършена лития с чудотворната икона на св. Богородица – „Троеручица“ до местността, където иконата се е спряла на пътя си от Света Гора и отскъдето е била пренесена в манастира. Истинско чудо беше, че проливният дъжд спря точно преди началото на литията и грейна слънце. Иконата беше поставена на специална, украсена с цвети поставка. Всички духовници образуваха лития, предвождана от клепало и хоругви. От двете страни на пътя голямо множество народ приветстваше иконата. След пристигането на уговореното място се извърши водосвет, в края на който прозвуча празнично „Многая лета“. Дълги часове не секна потокът от желаещи да се поклонят пред чудотворна образа на Божията Майка и да дадат порьсени със светена вода.

Дякон Кирил СИНЕВ

Празник на манастира „Св. Йоаким Осоговски“ в Кюстендилска духовна околия

В неделния ден на **16 август**, когато нашата православна Църква чества паметта на преподобни Йоаким Осоговски, Негово Високопреосвещение архимандрит Григорий, протосингел на Софийска св. митрополия, след като извърши обновление на храма, отслужи празнична света Литургия в посветения на св. Йоаким храм край с. Котуртерци, Кюстендилска духовна околия. В Литургията в съслужение взеха участие йеромонах Яков, игумен на Баткунския манастир, Пазарджишко, предстоятелят на храм „Св. Мина“ в гр. Кюстендил – отец Георги Драганов, свещник Емилиян Костадинов – предстоятел на храм „Св. прор. Илия“ в столичния квартал „Дружба“, и дякон Ириней – също от Софія.

Недалеч от селото днес могат да се видят стари основи на жилищна сграда, останали от стари единствен в пределите на България манастир, посветен на осоговския пустинножител. Някога манастирският комплекс е служел като метох на Осоговския манастир, останал зад държавната ни граница след трагичното за народа ни територитално прекряване в миналото (стара дума за днешна Македония).

Йеромонах Яков, който още като мирянин (със светско име Росен Дончев) положи голямо усърдие за възобновяването на храма, спомдели, че на това място не е служена света Литургия вероятно от около двеста години.

След богослужбата бе извършен водосвет и раздадена благословена храна на всички, дошли да почетат светеца в това труднодостъпно място.

Осоговската планина се издига югозападно от Кюстендил. По нея сега минава западната граница на страната ни. Мястото, където се подвизавал преподобният Йоаким Осоговски, днес се намира в Македония. Не е известно къде се е родил преподобният. Живял е през XI и умрял в самото начало на XII в., когато България се намирала под византийско робство. Той е един от четирима велики български подвижници-отшелници, оказали най-силно влияние върху благочестието на своя народ и особено върху българското монашество, редом с преподобните Йоан Рилски, Гавриил Лесновски и Прохор Пшински.

Софийска митрополия

Нов параклис в с. Велислав, Сунгурларе

С благословението на Негово Високопреосвещество Сливенски митрополит Йоаникий на **22 август** бе открит новопостроеният параклис „Успение на Пресвета Богородица“ в с. Велислав, Сунгурларска община.

Село Велислав се намира в южните склонове на Стара планина, в Сунгурларската долина. Преминалото му течи бистрата вода на река Лудa Камчия. То е било турско селище и след Освобождението на България от тукашните преселници, български семейства от селата Глушник и Желъ войвода, Сливенско, и Зимница, Ямболско. Досега в селото не е имало православен храм.

Въпреки, че Велислав днес живее около 120 жители православни християни. Идеята за построяването на параклиса е на кметския наместник г-жа Тодорка Йорданова и на небесния брат Веселин Ганголев, прокурор в Окръжна прокуратура – гр. Сливен. Проектът е даден от арх. Станимир Стамов от гр. Сливен, а средствата за изграждането са дарени от Сливенска митрополия, от фирми от гр. Сливен и гр. Бургас и от частни лица.

В 11 ч. свещениците: ставрофореи иконом Методи Попов от Сливен, член на Сливенския епархийски съвет, иконом Димитър Сотиров, архиерейски наместник на Котелска духовна околия, иконом Ромил Ангелов от гр. Айтос и архимандрит Димитрий Стоянов от гр. Сунгурларе, енорийски свещеник на селото, отслужиха водосвет и откриха новопостроения параклис. Присъствяха над 250 човека, жители и гости на селото. За всички бе предложена трапеза, гриживо подредена от любезните домакини. Бе предложено 15 августа да стане официален празник за с. Велислав.

Сливенска митрополия

ОБЯВА

*На **1 октомври**, на празника Покров Богородичен, отваря врати Православната детска градина при храм „Успение Богородично“ в столичния квартал „Малашевци“. Детската градина е лицензирана от РИО-София град и има амбицията да задоволи както образователните потребности на децата, така и нуждата им от бълнитаване в духа на възвишените християнски ценности. Наред с основните общообразователни занимания децата ще могат да изучават православно вероучение, английски език, руски език и народни танци. Градината предлага прекрасни битови условия, собствен транспорт и голям двор с дървета и цветна градинка.*

Уважаеми родители, мили деца, очакваме ви в нашия общ дом!

За повече информация и записване:
Адрес: София, кв. „Малашевци“, ул. „Училищна“ № 8
0895 /72 02 11 и 0878/ 50 18 03

България

Храмов празник в Руенския манастир „Св. Йоан Рилски“ и ръкоположение

Своя храмов празник в деня Успение на св. Йоан Рилски, **18 август**, отбеляза и манастирът, издигнат над родното село на Рилския светец, Скрино, Софийско, високо в Руен планина. Отам започва и духовният път на преподобния св. Йоан Рилски Чудотворец, чиито нетлени мощи до днес са извор на телесно и душевно изцеление за приспътуващите с твърда вяра и молитва към него.

Празничната света Литургия в Руенския манастир „Св. Йоан Рилски“ бе оглавена от Неговo Преосвещенство Зиновийски епископ Йоан, викарий на Софийската митрополит, в съслужение с протосингела архимандрит Григорий, свещеници от Кюстендил, пратени на манастира и йеромонах Стилиян от манастира „Св. Петка“ в Бистрица, Софийско.

По време на литургията викарният епископ ръкоположи за йеромонах йеродякон Йоан, брат на манастира и изпълняващ длъжността „игумен“ на обителта.

След това беше благословено кониво и отслужен водосвет.

Руенският манастир е един от първите български манастири, основан скоро след покръстването на българския народ при царуването на княз Борис-Михаил. Според историческите сведения манастирът е носел името на св. Димитрий Мироточиви и в него великият български светец преподобни Йоан Рилски е приел монашески постриг. В продължение на пет века манастирът е бил средище на църковно-религиозен живот. В началото на XV век при нападенията на турските нашественици той е разрушен. Възстановен е около 80 години по-късно над днешния град Бобошево. От този манастир до наши дни е запазен само храмът.

Основният камък за изграждането на настоящия храм на мястото на стария манастир над село Скрино е положен през 1995 година. През 2003 година е извършено освещаването на храма. Започва и изграждането на манастирските сгради и наследството на обновената обител с монашеско братство.

Софийска митрополия

СДС „Св. Йоан Рилски“ посреща учебната година с обновени учебен корпус и пансион

На **1 септември**, начало на Църковната нова година, в Софийската духовна семинария, с благословението и под ръководството на ректора Негово Високопреподобие архимандрит Сергий, преподавателите, възпитателите и служителите започнаха усилена подготовка по откриването на предстоящата учебна година. Още през август, с финансова помощ на Св. Синод на БПЦ, беше извършено цялостно обзавеждане на учебния корпус на Семинарията. Беше направен и частичен ремонт на спалните и учебните помещения благодарение дарителската подкрепа на спомоществователи и безрезервния труд на семинарски преподаватели и възпитатели.

До 10 септември всички довършителни дейности ще бъдат приключени. От тази година се предвижда и въвеждането на задължително униформено облекло за семинаристите.

Допълнителен прием за желаещите да се обучават в Семинарията ще се проведе на 5 септември от 9,00 ч. в централната сграда на Семинарията на адрес: София, ул. „Велчова завера“ № 2.

Новата учебна година в Софийската духовна семинария тържествено ще бъде открита с празнична св. Литургия и водосвет на 14 септември. Възкресение на св. Кръст Господен, след което, по традиция, с литийно шествие от семинарския храм „Св. Йоан Рилски“ до местността Кръста ще бъде почетен старинният каменен кръст в близост до Семинарията, където ще бъде отслужен молебен за здраве и успех на семинаристите през новата учебна година.

Софийска духовна семинария

ПРЕПОДОБНИТЕ ГЛИНСКИ СТАРЦИ

От стр. 1

В Глинската пустиня се е намирала чудотворната икона на Рождество Богородично, при която се случвали много чудеса и изцеления и към която се стичали поклонници от всички краища на Русия. Втората забележителност на Глинската пустиня бил нейният устав. Уставът бил по атонски образец и послужил за крайъгълен камък не само за устройването и развитя на Глинската обител, но и на много други мъжки и женски манастири, които го взаимствали.

Глинската пустиня е и една от теси обители, за които старическото ръководство било утвърдено в съгласие. Всеки новопоставили в манастира бил повярван на игумените на определен старец, с когото ежедневно споделял помислите си и се съветвал за всичко.

След революцията през 1922 г. новата власт закрила Глинската пустиня. В 20-те години на XX век всички храмове, освен болничния и камбанарията, били ограбени, имуществото на манастира – разграбено, а чудотворната Богородична икона изчезнала. Сградите на манастирския комплекс преез годините били използвани за различни селскостопански нужди. При закриването на манастира монасите се пръснали по други манастири, някои поели енорийско служение или заживели при свои роднини, много от монасите били изпратени на заточение.

В годините на Великата Отечествена война, преез 1942 г. обителта отново била открита. Преез 40-50 години там отново процъфтяла традицията на старчеството, но при гоненията при Хрущов, преез 1961 г. манастирът бил отново затворен, а монасите прогонени без право да вземат със себе си пари, дрехи или храна за из път.

От 1954 г. в Глинската пустиня се подвизавал схиархимандрит Йоан (Маслов), който, като използвал различни архиви в страната, възстановил архива на Глинската пустиня. Въз основа на събраните данни, написа и публикува „Глински патерик“, който послужи за основа на извършената канонизация на Глинските подвижници.

Преез 1994 г. Глинската обител била върната на Църквата, а от 1996 г. е със статут на ставропигия на подчинение на митрополита на Киев и цяла Украйна. Оттогава тече усилена работа по възстановяването на манастирските храмове и сградите.

ДОКУМЕНТИ

ОБРЪЩЕНИЕ НА СВЕТИЯ СИНОД НА БПЦ към православните християни

във връзка с концерта на певицата Мадона у нас

Във връзка със планираната на **29 август** концерт на певицата Луис (Естер) Вероника Чиконе, известна с артистичното си име Мадона, организиран от компанията „София Мюзик Ентъртрайсис“ на стадион „Васил Левски“ в гр. София,

Св. Синод на БПЦ се обръща към православните християни, като по-горе изложеното, на същата дата Църквата ни отбелязва Отсичането главата на св. Йоан Предтеча и Кръстител. Във връзка с това събитие е постановен пост.

След като се запозна и анализира публикуваната информация, отразяваща положителните и отрицателните мнения относно творчеството на певицата Луис Естер Чиконе и провеждането на нейния концерт в София, Светият Синод, обръщайки се отчески към всички свои духовни чеда, изразява своето неодобрение и несъгласие с подобни музикално-артистични изяви, които в много случаи открито поругават свято почитани християнски символи и събития.

Ние изразяваме християнската си подкрепа и одобрение за певческото изкуство, което влияе градивно вяра нравственото развитие на подрастващото поколение и чрез своите внушения съзижда в него положителни общочовешки ценности, в основата на които стои християнското православно учение.

Луис Естер Чиконе, едва ли – неволно, с почти всеки свой концерт в християнска страна показва неуважително и нетолерантно отношение към убежденията и религиозните чувства на вярващите християни. Тъй с никой от използваните в нейните „спектакли“ хореографско-сценични елементи тази певица отправя въздействащи послания, които обаче противоречат на православната вяра и християнския морал.

Светият Синод, желаейки да предпази своите духовни чеда от съблазни в паметния августовски ден, посветен на мъченичеството на Кръстителя Господен, а и за в бъдеще, се противопоставя на подобни скандални сценични прояви, не одобрява провеждането на тоза концерт и с любов съветва вярващите с думите на св. ап. Павел, отправени в посланието му към Римлянте, 6 глава, 11, 12 и 13 стихове: „Тъй и вие считайте себе си мъртви за греха, обаче живи за Бога в Христа Иисуса, нашия Господ. И тъй, грехът да не царува в смъртното ви тяло, за да му се не покорявате в телесните похоти; и не предоставяйте членовете си на греха, за орудия на неправдата, а предоставете себе си Богу като оживели от мъртвите, и членовете си – Богу, за орудия на правдата“.

24.08.2009 г.

Православен летен лагер в Гърция за децата от неделното училище при старинния столичен храм „Св. Петка“

По покана на Негово Високопреосвещенство митрополита на Филипи, Неаполис и о. Тасос (епархия Кавала) г-н Проюпиос и благословението на Негово Преосвещенство епископ Йоан, викарий на Софийската митрополит, и тази година български деца имаха възможността от 1 до 12 август да летуват на о. Тасос в лагера на митрополията в Скала Калирахи. Това бяха децата от неделното училище на Младежкия православен център (МПЦ) „Св. Петка“ при едноименния старинен храм в София. Към тях се присъединиха и деца от неделни училища във Варна и Плевен.

Отец Николай Николов, председател на старинния храм „Света Петка“, организира пътуването с автобус и фериибот до лагера и остана с децата няколко дни. През това време той водеше утренните и вечерните молитви. Запозна децата с молитвеното правило на св. Серафим Саровски, което до края на лагера всички те знаеха наизуст и изпълняваха с желание. Също така чрез тайнството на изповедта подготви желаещите да приемат св. Причастие и повечето от лагерниците в дена на светлия празник Преображение Христово се приобщиха със Светите Тайни в централния храм на селището.

Г-жа Анула Христова, преподавател в неделното училище при столичния храм, провеждаше часовете по вероучение. А г-жа Гала Недялкова, координатор в МПЦ „Св. Петка“, се зае с нелеката задача на преподавател по църковно пеене. Оказа се обаче, че часовете по пеене бяха точно толкова желани и очаквани, както тези по вероучение. Няма нищо по-прекрасно от това деца да славословят Господа! Щом запеяха „Преобразися еси...“, сякаш и самите те се преобразяваха. А молебният канон на Пресвета Богородица четяха сами... И разбира се, всички те се и трудеха – сами сервираха, отсервираха и почистваха откритата столова.

Ето как преминаваше един лагерен ден. Денят започваше с утренни молитви, закуска, плаж, където всеки се радваше на християнско чистото и гладко море, обяд, почивка, занимания по вероучение и по църковно пеене, свободно време, вечеря, игри и забавления, вечерни молитви.

Лагерниците пред параклиса „Св. Възнесение“

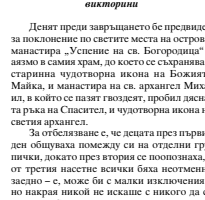

Отборът победител от лагерните викторини

Денят преди завършането бе предвиден за поклонение по светите места на острова: манастира „Успение на св. Богородица“ с аязмо в самия храм, до което се съхранява и старинна чудотворна икона на Божията Майка, и манастира на св. архангел Михаил, в който се пазят гвоздеят, пробил дясната ръка на Спасителя, и чудотворна икона на светия архангел.

За отбелязване е, че децата през първия ден общуваха помежду си на отделни групички, докато през втория се поопознаха, а от третия насетне всички бяха неотменно заедно – е, може би с малки изключения – но накрая никой не искаше с никого да се разделя. Сега, като осмисляме случилото се, неволно се сещаме за думите на светия апостол: „Колко е хубаво братя да живеят наедно“.

МПЦ „Св. Петка“

ЕГИПЕТ

манастирите на монашеството

Когато кажем „Египет", „пет", в представите на повечето хора изникват пирамидите в Гиза, гробищите в Луксор, Нил.. Но за нас, християните, Египет е и страната, в която живее старозаветният Йосиф, където се ражда великият пророк Моисей, страната, на чиято територия е планината Синай, където Бог говори на Моисей за конкретността. В Египет Светото семейство се скрива от гнева на цар Ирод и пребивава около три годин и половина, там Младенецът Христос проповяда и проповядва. Египет е страната на Климент Александрийски, Дионисий Александрийски, на св. Александър Александрийски и св. Атанасий Великий, св. Кирил Александрийски и на всички забележителни предтечи на знаменитите Александрийска богословска школа.

Египет е и страната, в чиито пустини се ражда монашеството, където се устраиха и се подвизаха в пълно съответствие 91 годин. Заедно с е манастирите в Палестина и Сирия, в Мала Азия, в Рим, в Франция, в Англия, в Ирландия, в Русия, в Сърбия, в Гърция, в Румъния, в Молдова, в Украйна, в Русия, в Грузия, в Армения, в Сирия, в Ливан, в Палестина, в Иерусалим, в Синайския полуостров, в Ирак, в Иран, в Индия, в Китай, в Корея, в Тайланд, в Бразилия, в Аргентина, в Чили, в Мексико, в Канада, в Австралия, в Новата Зеландия.

Египет е страната, в която монасите изникват, израстват, и се разпространяват по целия християнски свят. Тоа е страната, в която Павел Тивейски, прев. Антоний Великий, прев. Макарий Велики, прев. Йоан Колов, прев. Евпрасий, прев. Моисей Мурин, прев. Пахомий Велики... и на двете земеделски и жителите на всички велики подвижници Египет е и страната, в коя е по-голяма и по-пространствена, устроена и по-ценна, и в коя е по-лесно да изпадне в пространствата, устроени в нея, и в коя е по-лесно да се изгубиш, и в коя е по-лесно да се спасиш. Тоа е и страната, в коя е по-лесно да се

МОЛИТВЕНОТО ПРАВИЛО И НЕГОВОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ

В разговор с благочестива християнка от нашата енория тя сподели следното: „Четох писаното от св. Йоан Кронщадски, ни при изпълнение на молитвеното правило „е по-добре да кажеш пет пъти от сърце, отколкото множество думи с езика си", а свещеникът, при който се изповядвам, ми казва, че трябва да чета всички утрини и вечерни молитви от молитвеника. Ако не мога да не се разсейвам по време на цялото молитвено правило или нямам време, не е ли по-добре да постъпвам – както съветва споменатият светия – казвайки само николко молитви?"

Този въпрос трябва да се разгледа обстойно, понеже, от една страна, темата за молитвата е централна за духовния живот на православния християнин, а от друга – съществува опасност от объркване, ако се впуснем в прибързани тълкувания само на едно изречение от един свети отец.

И тъй, казаното от св. Йоан Кронщадски, явява ли се омаловажаване на необходимостта от изпълняване на молитвеното правило в молитвеника? По наше мнение това би било твърде повърхностно разбиране, също както преди векове богомилите, изтъквайки, че Иисус Христос казал на апостолите: „молете се тъй" (Мат. 6:9), проповядвали само молитвата „Отче наш". Най-напред не може да не забележим, че не само в указаното място, но и на много други св. Йоан Кронщадски се връща към тази тема и настоява молитвата да се извършва с „топло чувство", със „съчувствие", от „вярващо, любящо и благодарно сърце", с „жива вяра", „със сърдечна непоколебимост", „с пълна искреност", „истинни по сърце", не „механическа", не само „външно" с уста, без участие на ума и сърцето, „без вяра, разсеяно, студено".

Казано накратко, изхождайки от опита на Църквата и от личния си молитвен опит, св. Йоан постоянно е напомнял на своите съвременници, че трябва да наблягат не толкова на „количеството", а на „качеството" на молитвите си. Защото неговата „аудитория" се е състояла преимуществено от православни християни, които е нямало нужда да бъдат убеждавани много, че трябва да се молят. Нещо повече – мнозина са четяли и много повече от положените утрини и вечерни молитви, псалми, канони, акатисти. На от зорния духовен поглед на пращеника не е могло да се укрие, че моето често тези продължителни молитвословия се извършват механично, без стремеж за общуване с Бога, за похвала от хората или от гордост, а понякога, може би, просто „защото така трябва", защото така са свикнали. Такива „молитвени" не постигат целта на молитвата, а понякога дори и прогневяват Бога с разсеяното си и небрежно (но дълго!) молене. Подобни наблюдения и разсъждения намираме и у други свети отци. Например св. Симеон Нови Богослов изтъква, че е много тежък грях „да се молиш без страх Божий, без внимание и благоговение". А св. Игнатий Брянчанинов казва: „Достойнството на молитвата се състои единствено в качеството, а не в количеството. Количеството е похвално тогава, когато довежда до качество. Качеството винаги води към количеството, но количеството води към качество само когато молецият се старателно се моли. Качеството на истинската молитва се състои в това – умът по време на молитва да пребъдва във внимание, а сърцето да съчувства на ума".

И сякаш отново се връщаме на въпроса: оправдано ли е след всичко казано дотук да се настоява за изпълнение на молитвеното правило? Същият велик руски светител – Игнатий Брянчанинов, на другро място пише: „Душата, тръгвайца по Божия път, е потопена в дълбоко неведение за всичко божествено и духовно, макар тя да би била и богата с мъдростта на този свят. Но причина на невежеството си тя не знае как и колко трябва да се моли. За подпомагане на младенчеството душа Своята Църква е установила молитвените правила.

Молитвеното правило е сбор от николко молитви, приспособени към известни обстоятелства и време. Целта на правилото е да достави на душата недостигащите й молитвени мисли и чувства, при това мисли и чувства правилни, святи, истинно богугодни. С такива мисли и чувства са пълни молитвените отци, от чиито благодатни молитви е съставен Молитвеникът. Великите отци, пребивающи от обилното действие на Божията благодат в непрестанна молитва, не са изоставяли и своите правила, които са били навикнали да извършват в определени часове на деня и нощта (нощни и дневни молитви)... Вълшебни! Да покорим свободата си на правилото, защото то, лишавайки ни от пагубната свобода на лекомислие, ни ни окове само за това, за да ни достави духовна свобода, свобода в Христа. Веригите отначало ще ни се струват тежки, а после ще станат драгоценни за свързания от тях. Всички Божии свети са прели върху себе си и са носили благото иго на молитвеното правило; с подражанието (си) на тях и ние ще последваме в този случай нашия Господ Иисус Христос..."

Необходимостта от съблюдаване на молитвените правила от християните се вижда и от примерната изповед-образец, която намираме в творенията на св. Димитрий Ростовски: „Грешен, че не спазих молитвеното си правило;... че често пъти лягах без вечерни молитви, а след ставане от сън пренебрегвах утринното правило".

А изобщо насъщната потребност от правила в духовния живот (в това число и молитвено) найдобре е обяснена св. Теофан Затворник: „Без правило е невъзможно да се съхрани постоянството на съдържанието, тръгвостта на намеренията и да се запази силата на волята. Изпълнениет с ревност дух се поддържа и крепи от упражняването: когато то е недостатъчно, неизбежно отслабва и се изтощава сам по себе си... Ако липсва правило, се явяват разсъждения, промежутъци, затихвания, спирани, отклонения и така се нарушава единството на жизнения порядък, напреженото отслабва, ревността охладнява. Затова св. Исаак Сирин казва (в Слово 85, стр. 534), че помрачение и вяра всеки сдиакно. Така и децата, докато са малки, се учат да казват 2-3 молитвички сутрин и вечер, а с израстването си, постепенно трябва да се приучат и към останалите молитви от правилото. Също така и хората, пребивавали до определен момент изобщо без молитва, или пък задоволявали се с молитви от типа „Боже, ела да спим" (вечерна) или „Боже, ти пред мене, а аз след Тебе" (утринна), не е разумно веднага да се товарят с непонасяма тежест. Те най-напред неже узнаят, че има такова нещо, наречено „молитвено правило", какво представлява то, каква е целта на изпълняването му и каква е ползата от това, и след това полека-лека да се приучават към молитвите. Отначало неза започнат с „Отче наш", „Богородице Дево, радвай се...", Символа на вярата, „Достойно е..." и др. под.; с утринната и вечерната молитва от църковния календарче. Неслучайно и великият подвижник и молитвеник от XIX в. св. Серафим Саровски е препоръчвал на тези, които му се жалвали, че нямат време сутрин за изчитане на цялото молитвено правило, да изпълняват следното кратко молитвословие (наричано днес „Серафимово правило"): три пъти „Отче наш", три пъти „Богородице Дево, радвай се...", един път Символа на вярата. Като кажат това сутринта, да отивят по работата си, като обаче по време на работа или пък пътуйки – да си казват наум Иисусовата молитва: „Господи Иисусе Христе, Сине Божий, помилуй ме, грешния". Ако внимателно е ангажирано от някого или нещо, то може да се казва и само: „Господи помилуй". А преди обяда да се извърши утринното („Серафимово") правило.

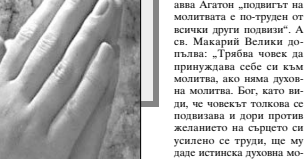

След обяда, продължавайки работата си, можем да се молим с: „Пресвета Богородице, спаси ме, грешния", и така до вечерта, когато преди лягане пак изпълняваме горесказаното правило, прекръстваме се и заспиваме. Както се вижда, макар и крайно снизхождайки към човешките немощи, светият старец пак насочва духовните си чеда към посоката, указана от св. ап. Павел: „Непрестанно се молете" (1 Сол. 5:17). Това е крайната цел на всички правила и молитви – постоянното общение с Бога, постоянното съзнание, че Той е близо до нас и ни вижда, чува и помага, ако Го призоваваме искрено и с смирение и благоговение.

Не бива да се отчайваме, ако при първите си (а и последващите) опити да изпълняваме молитвеното правило, срещнем трудности – разсейване, маловерие, суета, липса на топло чувство на любов към Бога. По думите на авва Агатон „подвигът на молитвата е по-труден от всички други подвизи". А св. Макарий Велики добавя: „Трябва човек да принуждава себе си към молитва, ако няма духовна молитва. Бог, като види, че човекът толкова се подвизава и дори против желанието на сърцето си усилено се труди, ще му даде истинска духовна молитва". Както е писано в Библията: „Бог дава молитва на молещия се" (1 Царств. 2:9 – слав. прев.).

Ако не се стремим да се научим да се молим, най-напред чрез изпълняване на установеното молитвено правило, а се самоутоковаваме с казаното от някой светия, че стигат „пет думи", но от сърце, то има опасност да не „поразнем" духовно. Христовият призив: „бъдете съвършени" (Мат. 5:48), е отправен към всички. А и какво оправдание ще имаме на Страшния съд, когато дяволът ще изтъкне за наш срам, че неговите последователи, напр. практикуващите трансцендентална медитация, всяка сутрин отделят по 20 минути за медитиране, а православните християни не могат да намерят 15 минути за молитва. Как ще се оправдаем, когато прахосваме толкова време в празни разговори или гледане на телевизия, а ни се вижда непоносимо да отделим дори и една десета част от денонощето за разговор с Бога, за съзерцаване на пречистия Му лик (на иконите)?

Който все още изпитва затруднение ежедневно да изпълнява молитвеното си правило, нека заедно с духовника си внимателно изследва какво е причината и да получи наставление как да постъпва в настоящия момент и какво да прави и занапред, за да успее да напредне в молитвата си.

А на онези, които биха искали по-подробно да се запознаят с темата за молитвата, от множеството написани през вековете книги препоръчваме „Нашата молитва" на архим. Серафим (Алексиев).

Протойерей Павел ГЪРБОВ

СТАРЕЦЪТ ЙОСИФ ИСИХАСТ

50 години от успението му

На 15 август се навършват 50 години от успението на блаженния старец Йосиф Исихаст (1898-1959) – ед на от най-ярките фигури на атонското монашество през 20 век. Макар и все още да не е канонизиран официално за светец, отдавна в съзнанието на хиляди вярващи по света той е такъв. Старецът Йосиф има огромен принос за възраждането на атонското монашество през последните десетилетия на 20 век; неговите преки ученици стават игумени и възлюбители на седем атонски обители (манастирите „Филотей", „Караках", „Ксирополам", „Константин", „Дионисиат", „Ватопед" и скита „Св. Андрей"), както и на голям брой манастири извън Света Гора.

Франкисков (бъдещият старец Йосиф) се роди през 1898 г. в с. Левкес (на о. Парос) в бедно семейство. Отрано останал без баща. Грижата за семейството поела майка му Мария, която била особено благочестива жена. Още докато Франкисков бил пеленаче, тя имала видение, чрез което й бил предсказан монашеский му път.

До кипушеската си възраст останал в родното си село, като помагал на майка си в къщната работа. След това заминал за Пирея, където започнал работа като дребен търговец, по-късно се преместил в Атина. Търговията му вървяла успешно, но без той да си служи с лукавство и измами.

По това време започнал да изучава светоотечески книги. Особено го вдъхновявали житията на големите подвижници. Решението си за монашеството взел след следното видение: „Една нощ видях насъм, че минавам покрай двореца. Двама офицери от стражата ненадейно ме хванаха и ме заведоха в палата. Не знаех причината и започнах да протестирам. Тогава те любезно ми отговориха да не се боя, а да вляза вътре, понеже такава е волята на царя. Изкачихме се в един прекрасен дворец, по-съвършен от всеки земен, облякоха ме в една снежнобяла и драгоценна униформа и ми казаха: „Отсега нататък ще служиш тук". И след това ме заведоха да се поклоня на царя. Събудих се веднага. Това, което бях видял и чул, се запечата толкова дълбоко в мен, че не можех да вярвам или да помисля за нещо друго. Прекъснах работата си и започнах да размишлявам. Чувах един глас вътре в мен да повтаря непрекъснато онази заповед: „Отсега нататък ще служиш тук". Целият ми живот – и вътрешно, и външно – се промени".

Така взел решението да замине за Света Гора. Първата му спирка била Катунакя. Там живеел приснопаметният старец Даниил, основател на братството на Даниилите, благочестив и духовно умъдрен човек. От него получил голяма полза. Не останал обаче там, тъй като предпочитал по-усамотен и строг подвижнически живот. На един празник Преображение, на върх Атон, се запознал със стареца Арсений, който станал негов неразделен сподвижник. Двамата преминали в послушание на стареца Ефрем, който живеел в колибата „Благовещение Богородично" в Катунакя. Желанието за по-голямо усамотение ги отвело по-късно в пустинната местност, известна като скит „Св. Василий".

След смъртта на техния старец Ефрем двамата се отдали на усилни аскетически подвизи: пост, бдение и молитва. Но най-вече се занимавали с умната молитва и затваряне на ума в сърцето (трезвение).

През 1938 г. заедно с спиритуалния си старец Арсений се преместили в една пещера в местността Малката св. Анна. Там устроили малък параклис в чест на св. Йоан Кръстител. В тази пещера останали до 1947 г. Там се подвизавали и израствали духовно и учениците на блаженния старец Йосиф, които впоследствие станали игумени и на други манастири.

През 1951 г. се преместили в Новия Скит (Неа Скити), в килията „Благовещение Богородично", където старецът останал до смъртта си на 15 август (Успение Богородично) 1959 г.

Един месец предварително старецът Йосиф получил известие за деня на смъртта си от Пресвета Богородица, към която питаел особена почит. Тя му казала, че ще го вземе на нейния празник. Напълно подготвен и очистен от страстите (чрез потоците покайни сълзи, които ежедневно проливал, и чрез честото си участие в тайнството на божествената Евхаристия), старецът Йосиф предал духа си в ръцете на Оногова, Комуто от младини се посветил и служил. Според свидетелствата на очевидци смъртта му била наистина блажена.

Учението на стареца Йосиф е изложено в писмата му (65 на брой), издадени от манастира „Филотей" (преведени и на български език от братството на Зографската света обител), както и в епистоларното му съчинение „Десетозвучна тръба", издадено заедно с житието му от Ватопедския манастир. В тях няма личи, че е бил продължител и изразител на целокупната исихастка традиция. В молитвения живот на стареца на дело се изявява учението на свети Григорий Палама за божествената Благодат. Вътрите на Благодатта изпълвали душата му, а умът му се разтварял в небесни съзерцания. Старецът Йосиф преминал през всички етапи в духовния път на човека – очистване от страстите, просвещение с божествената Благодат и накрая – съвършенство. Познал опитно всички божествени проявления при тези състояния, той станал опитен духовен водач, разсъдителен и незабуленъ ръководител по пътя към съвършенството. Големите му подвизи и годините отшелничество не притъпили в него любовта към ближния, напротив. Писмата му ни разкриват както образа на непримиримия борец срещу страстите, така и образа на любящия и снизхождащ към човешките немощи духовен баща. Бил е също пречистник на нетварната Светлина и изреден учител на умната молитва. Подвижничествата на подвизи и борбите му с бесовете ни напомнят за големите опци-отшелници от първите векове на християнството. В борбата си срещу страстите насилвал себе си до степен, която на някого може да изглежда като проява на крайност. В резултат на тази борба обаче, старецът придобил изключителна чистота и целомъдрие на душата и тялото, имайки винаги за пример Пресвета Богородица. Така в едно свое писмо той пише: „Не мога да ви опиша колко се рада нашата Пресвета Богородица на целомъдрието и чистотата. Понеже Тя е единича чиста Дева, затова желае и обича всички да са такива".

Паметта на блаженния старец Йосиф Исихаст се отбелязва всяка година на 16/29 август с тържествена служба във Ватопедския манастир, където се съхранява част от неговите мощи и където до неотдавна живееше един от учениците му – старецът Йосиф Ватопедски.

Нека молитвите на блаженния старец Йосиф Исихаст бъдат с всички нас!

Алексей СТАМБОЛОВ

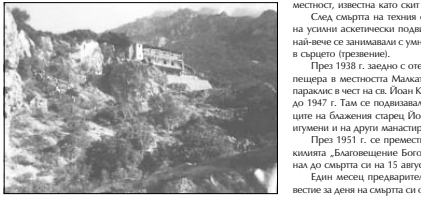

✝ IN MEMORIAM

Упокои се в Господа игумения Анисия от манастира „Св. пророк Илия" в София

На 31 юли се представи в Господа Нейно Преподобие монахиня Анисия, игумениа на девическия манастир „Св. пророк Илия" в столичния квартал „Дървеница". Опелото бе отслужено на 1 август от Негово Преосвещенство Знеполски епископ Йоан в съслужение с ефимерия на манастира свещеник Харалампий Мерджанов, свещеник Николай Цурев от митрополитския храм „Св. Неделя" и йеросхимонах Василий (Венков) от Зографския манастир, изповедник на сестрите от обителта.

Край ковчега на новопреставлената игумения Анисия застанаха опечалените монахини и послушници от манастира „Св. Илия", монахиня Валентина (Друмева), игуменка на Калоферския девически манастир „Св. Въведение Богородично", и миряни, които приживе са познавали майка Анисия и са намирали при нея духовно напътствие и подкрепа.

Във възпоменателното слово епископ Йоан припомни житейския път и духовната борба, на която от ранна възраст се е посветила новопреставилата се. Като спомена, че от храмовия празник на манастира до кончината си тя многократно е пристъпвала към изповед и свето Причастие и до сетния си час е пребъдвала в молитвено богообщение и покаяние, той изрази надежда, че милостивият Бог ще прости всичките й волни и неволни, тайни или явни грехове и ще я приеме в обятията Си, там, където почиват праведниците.

Игумения Анисия, в мире Анна Пеева Петкова, е родена на 18 август 1919 г. в селo Добри дял, Горноряховско, в работническо семейство. Възпитана в православен дух и църковност, тя от ранна възраст възлюбва Бога и на 4 декември 1939 г., на 20-годишна възраст, постъпва на послушание в манастира „Св. Илия" в София. На 9 септември 1943 г. е постригана за монахиня от екзарх Стефан. Нейна духовна майка става монахиня Макрина, тогава игумениа на обителта. Монахиня Анисия се подвизава 70 години в същия манастир.

В своето слово преосвещеният епископ изтъкна, че монахиня Анисия е приемник на древната монашеска традиция, която тя с усърдие и кротост възприемала от по-възрастните сестри, подвизавали се в манастира, а чрез духовното ръководство и общение с йеросхимонах Йоан Достойски, новопреставилата се е приемник и на Атонската монашеска традиция – духовно богатство, което тя чрез наставленията и житието си предава на сестрите, които днес се подвизават в обителта.

След отслужването на трисагий тялото на новопреставилата се е положено в манастирските гробища до южната стена на храма.

Бог да я прости!

Представи се в Господа монахиня Пелагия от Горнооряховския манастир „Св. пророк Илия"

На 30 август 2009 г., на 77-годишна възраст се представи в Господа обичата ни духовна майка монахиня Пелагия (Тодорка Илиева Маркова) – посветила живота си на служение Богу в манастир „Св. пророк Илия", гр. Горна Оряховица, като многогодишна сестра и игумениа на светата обител.

Монахиня Пелагия е родена на 20.03.1932 г. в с. Долни воден (днес квартал в гр. Асеновград) и постъпва в Горнооряховския манастир на 31.07.1948 г., където се подвизава до блажента си кончина.

В местността Камъка, на 1 км от гр. Горна Оряховица, през 1908 г. при разкопки са открити останки, доказващи съществуването на древен манастир, посветен на св. пророк Илия. Оттогава благочестива традиция за гражданите на Г. Оряховица и околните селища е да извършват водосвет на това място на Илиден. През 1927 г. на това място се заселва и започва да се подвизава отец Никодим Зографски, който след известно време го напуска. Тогава се поселва монахиня Стефанида и така манастирът става девически.

По времето на монахиня Пелагия манастирът се възобновява изцяло, като върху старите основи са издигнати нови сгради във възрожденски стил. Майка Пелагия организира в манастира работилница „Мълния", която много години успешно произвежда и реализира опакованата лента.

Бог да прости монахиня Пелагия!
Вечна и блажена да бъде паметта й!

ПРАЗНИК НА РИЛСКИЯ МАНАСТИР

Празничната св. Литургия

Игуменът еп. Евлогий полазва миряните

На **17 август** от 20 ч. в храма на Рилския манастир започна всенощното бдение в чест на Успението на св. Йоан Рилски Чудотворец. Бдението се оглавяваше от игумена на Рилската св. обител Негово Преосвещество Адрианополски епископ Евлогий. В богослужбата взеха участие манастирското духовенство и свещеници от страната.

На двете певници молитвено песнословеха две групи псалти, едните – випускници на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски" и понастоящем в хора при ротондата „Св. Георги" в София, г-н Андрей Касабов – секретар на Софийската св. митрополия, и г-н Калин Кирилов, преподавател по музика в СДС „Св. Йоан Рилски", другите – от гр. Сандански, водени от о. Владко Тасков и придружавани от йеромонах Макарий – ефимерий на Ресиловския манастир.

Манастирският храм бе изпълнен с богомолен народ, дошъл от цяла България, и с чуждестранни гости и българи от чужбина, за да бъде измолено покровителството на всебългарския светец за целия ни народ, за всички хора. Потокът пред св. мощи на св. Йоан Рилски не секваше цяла вечер. Деца, млади и възрасти хора бяха изпълнени от един дух и застанали в благоговейна молитва. В общо прощение те молеха Рилския светец да подкрепи всички по техния житейски и духовен път, та да доживее България по-добри и благословени дни. Защото възраждането, благоденствието и преуспяването на нацията ни не са възможни без напредък в духовния живот, без действена любов към Бога и ближните – такава, каквато ни я е показал и завещал Рилският светец.

В края на всенощното бдение, което завърши около 1,45 ч., след отслужването на петохлебието преосвещеният епископ Евлогий помаза присъстващите богомолци с елей от кандилото на чудотвореца. В святата нощ те отнесоха със себе си благословението, в чиято радост очакваха вече празничната св. Литургия.

Благоговейното настроение на хората се допълваше от хармонията на природата, която съцо славеше Бога: в кроткия бляськ на звездите, в тихия шепот на зелените листа и елите, в напевния ромон на манастирските чешми, чиято безспирна песен ни напомня за завета на св. Йоан Рилски, пазен и предаван в манастира век след век... Заветът, според който преходният ни земен живот придобива истинския смисъл само дотолкова, доколкото има за свой център Христос и за своя крайна цел – Божието царство и Неговата правда.

И тази година на 18 август – Успение на св. Йоан Рилски Чудотворец – Бог удостои поклонниците и братството на Рилската св. обител да отбележат тържеството представяното на Рилския светец пред Господа, което стана на далечната 846 г.

Св. божествена Литургия бе отслужена от игумена на Рилския манастир Негово Преосвещество Адрианополски епископ Евлогий в съслужение с манастирското духовенство в лицето на архимандрит Варлаам, йеродякон Нектарий и йеродякон Макарий, както и свещеници от страната.

1163 години след успението на св. Йоан Рилски манастирският храм отново бе огласян от отправяните към него молитви и песнопения в негова чест за голяма радост и духовна полза на всички вярващи. Присъстващите богомолци благочинно изчакваха реда си пред св. мощи на Христовия угодник, за да ги целунат с упование и надежда, и след покайните си и умилителни сълзи да отнесат в сърцата си богомисление и по домовете си – благословение.

В края на св. Литургия Негово Преосвещество епископ Евлогий причасти богомолния народ и проповядва в чест на манастирския и всебългарски покровител. В своята проповед той напомни, че Успението на Рилския светец, от една страна, привело неговите духовни чеда в голяма скръб, но той им оставил в утешение своя Завет, който да следват по личния си път на спасение. От друга страна обаче, Небесната Църква се зарадвала, защото посрещнала силен застъпник за страдащите на земята и приела сред своите редици чист и свят съсъд на Божията благодат, който да бъде образец за подражание на всеки православен.

Скалата на подвизанието

Негово Преосвещество тук сочурение и болка подчертра, че съвременният свят вместо да се стреми към идеалите и примерите на духовно-то съвършенство, си издига множество земни кумири – артисти, спортисти и други, които чрез медиите превръща в „звезди". Докато истинският образец за подражание е св. Йоан Рилски Чудотво-рец, тъй като на дело той ни е показал какво означава човек да придобие цялост и възвишеност на своята личност. Защото Рилският светец, бягайки от суетната слава, се обърнал в живота си към истинската, всепрославяната Светлина, Която е Христос; познал чистата, всеобемащата любов към целия свят и чрез благодатното и очистващо действие на Светия Дух преобразил в себе си до степен на святост падналото човешко естество.

Чинят на петохлебието в нощта преди празника

„На св. Йоан Рилски да подражаваме, от неговия пример да черпим сили и смисъл за нашия живот, неговите стъпки да следваме в любов и служение на Бог, Църква и отечество", изрече игуменът и благослови чрез присъстващите целия български народ.

„Девете ангелски чина" при гроба на светеца

Електронен сайт: www.bg-patriarshia.bg

НОВИ ЦЪРКОВНИ КАЛЕНДАРИ

Излезе от печат новият православен календар за 2010 година (джобен и стенен), издание на Синодално издателство на БПЦ.

Приканваме всички православни християни да купуват и ползват именно тези издания на църковния календар, защото те съдържат точно и правилно упоменати църковните празници.

Календарите могат да се закупят от православните храмове в страната.

Цената на джобното календарче е 1,00 лв., а на стенния – 1,50 лв.

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2009 г.

„Църковен вестник"

1 година ..... 25,00 лв.
6 месеца ..... 12,50 лв.
3 месеца ..... 6,25 лв.
ед. цена ..... 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище" № 4
тел. 987-56-11, тел./факс 980-30-16
МОЛ: Танка Тончева Христова
e-mail: sinizdat@gmail.com
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръкописи не се връщат.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин" № 58
IBAN BG97UNCR96601018147018, BIC код: UNCRBGSF
Молим да се изпращат с пощенски запис или по банкова сметка, в колко да се изписа точният адрес и пощенският код на получателя!
„Църковен вестник" съдържа авторски текстове и изображения и не бива да се използа за битови нужди.